

sats over for de professionelle forhandlere af de hårde stoffer og de større forhandlere af hash, men føre en lempelig linje over for stofmisbrugerne.

Selv ved en mangedobling af politi- og toldindsatsen kan man ikke standse mere end 10-20 pct. af den narkotika, som ønskes smuglet ind i landet. Hertil kommer, at en optrapning af kontrolindsatsen forøger summen af de menneskelige omkostninger i samfundet. Det gælder både de udsatte stofmisbrugere, hvis liv bliver endnu mere elendigt, og samfundet som helhed, der må bære de økonomiske, retssikkerhedsmæssige og etiske omkostninger ved en optrappet kontrol.

Alkohol- og Narkotikarådet finder, at sporene fra USA skræmmer, når man læser om den udbredte urinkontrol af medarbejdere på arbejdspladserne, om en rekord i andelen af fængslede, om at 25 pct. af den sorte del af befolkningen er eller har været under afsoning – alt sammen forhold, der primært tilskrives den optrappede narkotikakontrol.

Derfor har rådet anbefalet sundhedsministeren at tage kontakt med justitsministeren for at tilvejebringe klarhed over, om det politiske grundlag for de sidste 20 års danske narkotikapolitik er ændret.

Det er rådets anbefaling, at det oprindelige grundlag genbekræftes, og at der derfor bør ske en justering af indsatsen, således at de oplysende, holdningsbearbejdende og sociale foranstaltninger igen får mere vægt.

Skal det overhovedet være tilladt at drikke *alkohol på arbejdet*? Bør man gribe ind, når kollegaen har et alkoholproblem? Hvordan snakkes der om alkohol på de enkelte virksomheder? Det er nogle af de spørgsmål, Alkohol- og Narkotikarådet har rejst i 1989 om alkohol og arbejdsliv.

Der er to formål med at tage fat i et tema om alkohol og arbejdsliv. For det første at lægge op til en mere åben diskussion om holdninger til og brug af alkohol, som ofte er et tabuemne. Når der tages udgangspunkt i arbejdspladsen, er det, fordi den er et socialt samlingssted. Det andet formål er at skabe grundlag for en debat om behovet for, at den enkelte virksomhed formulerer en alkoholpolitik. På mange virksomheder er der ingen formuleret holdning til alkohol, fordi alkohol generelt opfattes som en privatsag, hvor virksomheden først tvinges til at

forholde sig til emnet, hvis brug af alkohol bliver et problem for den enkelte.

Alkohol- og Narkotikarådets aktiviteter bestod af:

- en folder til arbejdspladserne,
- en OBS, der introducerer folderen,
- et seminar for offentligt og privat ansatte, der arbejder med disse problemer på arbejdspladserne.

Der er tilsyneladende i 1989 opstået et marked for kursus- og konsulentfirmaer på feltet alkohol og arbejdsliv. Det er som udgangspunkt helt i orden. Det er imidlertid noget problematisk, hvis Alkohol- og Narkotikarådet skal bruge ressourcer på at rådgive sådanne firmaer, der efterfølgende afkræver virksomheder og kursusdeltagere høje honorarer og kursusgebyrer.

I 1989 gik Alkohol- og Narkotikarådet igen ind i debatten om *alkoholafgifterne* og gjorde opmærksom på, at lavere priser på alkohol fører til et højere forbrug.

En afgiftsnedsettelse er efter Alkohol- og Narkotikarådets opfattelse klart uheldig og i øvrigt også uforenelig med regeringens forebyggelsesprogram, der nævner afgifterne som et af virkemidlerne i alkoholpolitikken. Det er desuden i modstrid med målsætningen om at nedsætte befolkningens alkoholforbrug i WHO's Sundhed for alle år 2000, som regeringen har tilsluttet sig.

I det andet hovedafsnit af min beretning vil jeg nu komme lidt ind på nogle af rådets aktiviteter i 1989.

Det bliver en forholdsvis kort omtale, da der foreligger en skriftlig beretning.

Rådet har i 1989 opprioriteret forebyggelsen og tematiseret indsatsen.

Vi har bestræbt os på ikke at miste kontinuiteten og ikke at forsømme behandlingsområdet. Det første mener vi er lykkedes. På behandlingsområdet har vi imidlertid måttet skubbe nogle opgaver foran os. Det vender jeg tilbage til senere.

Tema: Hverdagsforbruget af alkohol

Alkohol er uomtvisteligt danskernes foretrukne rusmiddel. Danskernes alkoholvaner er bl.a. karakteriseret ved et højt gennemsnitsforbrug og et stort antal drikkesituationer i hverdagen. Antallet af storforbrugere er stigende. Det samme gælder antallet af skader. Derfor